

Aldona Chmielowska

Rękoraj, pow. Piotrków Trybunalski

Informator Archeologiczny : badania 1, 261-262

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

różnych okresów (XIII - XVIII w.). W kilku grobach znaleziono paciorki szklane, kabłączki skroniowe oraz guziki z brązu. Omentarzysko całkowicie zniszczyło wczesnośredniowieczną warstwę kulturową, z której pochodzą liczne zabytki ruchome znajdowane na złożu wtórnym w wykopach grobowych.

R ę K O R A J ,
pow. Piotrków Trybunalski

Muzeum Archeologiczne i
Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Aldona Chmielewska, finansował WKZ w Łodzi.

Wczesnośredniowieczne grodzisko w Rękoraju (st. 1) położone jest na bagnistych łąkach prawego brzegu rzeki Moszczanki. Obwiedzione było niesbyt szeroką, ale głęboką fosą i wysokim drugim wałem. Grodzisko to od dawna jest niszczone przez okoliczną ludność wybierającą stamtąd ziemię i kamienie. W wyniku tego wał zewnętrzny istnieje jedynie w części zachodniej (w najwyższej partii wznosi się do 5 m ponad dzisiejszy poziom łąk). Ponadto w ciągu ostatnich lat przeprowadzono obok grodziska drogę, która częściowo biegnie pld.wsch. stroną wału.

Chronologię tego obiektu ustalono - w oparciu o ceramikę - na okres od końca IX do XII w.

Wykop założono w północnej części wału. Wyeksplorowano obszar 140 m² do przeciętnej głębokości 1 m.

W rezultacie badań odkryto resztki ławy kamiennej i spalonych konstrukcji drewnianych wieńczących wał, płaszczyzn gliniany od strony zewnętrznej oraz fragmenty spalonej konstrukcji dachówkowej po wewnętrznej stronie wału.

Podstawowym materiałem zabytkowym, uzyskanym z badań, jest ceramika. Najogólniej można ją podzielić na dwie zasadnicze grupy: pierwsza - to ceramika z grubą domieszką, słabo obtaczana na kole, czasami zdobiona szerokimi pasami przeplatających się linii feliastyoh i wysokimi, głębokimi, nieregularnymi żłobkami; druga - to ułamki naczyń z drobną domieszką obtaczanych na szybkoobrotowym kole. Poza tym znaleziono drobne fragmenty przedmiotów żelaznych i kilka kawałków żuźla żelaznego. W celu ustalenia bardziej precyzyjnej chronologii obiektu, pobrano próbki węgla do badań na C^{14} oraz fragment polipy, który zostanie zbadany metodą paleomagnetyczną.

O grodzisku tym nie zachowały się żadne historyczne wzmianki. Najstarszy dokument, odnoszący się jedynie do miejscowości Rękoraj, pochodzi z 1470 r.

Ze względu na postępujące niszczenie obiektu, badania archeologiczne prowadzone będą w latach następnych.

R Y B I T W Y ,
pow. Inowrocław

patrz okres halztański

R Z E S Z Ó W

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Aleksandra Gruszczyńska, mgr M. Siteń, w okresie od 20.VI. do 15.VII. i od 18.VIII. do 11.X, finansował WKZ w Rzeszowie.

Badania miały charakter ratowniczy ze względu na duże zagrożenie stanowiska przez prowadzone obecnie roboty budowlane.